

Ανέκδοτα, ιστορίες και παραμύθια για τη σιωπή

Ανέκδοτο

Ένας άντρας και η γυναίκα του τσακώθηκαν και δεν μιλάνε ο ένας στον άλλον. Ξαφνικά, ο άντρας συνειδητοποιεί πως την επόμενη μέρα θα χρειαζόταν να τον ξυπνήσει η γυναίκα του στις 5:00 το πρωί για μία πτήση για σοβαρό επαγγελματικό ραντεβού. Επειδή δεν θέλει να είναι ο πρώτος που θα σπάσει την σιωπή, της γράφει ένα σημείωμα:

- Σε παρακαλώ, ξύπνησέ με στις 5:00 το πρωί.

Το αφήνει κάπου που ξέρει πως εκείνη θα το δει. Το επόμενο πρωί, ανακαλύπτει πως η ώρα είναι 9:00 και έχει χάσει την πτήση του. Εξαγριωμένος, ετοιμάζεται να πάει να δει γιατί δεν τον ξύπνησε η γυναίκα του, όταν ανακαλύπτει ένα κομμάτι χαρτί δίπλα στο κομοδίνο, που έγραφε:

- Είναι 5:00!!! Ξύπνα!!!

Ασκήσεις

1. Με αφορμή το παραπάνω ανέκδοτο, να συγκεντρώσετε ανέκδοτα και ιστορίες για τη σιωπή.
2. Να αφηγηθείτε στην ομάδα σας περιστατικά από την προσωπική σας εμπειρία να μην μιλάτε σε κάποιον. Μπορείτε να μαγνητοφωνήσετε ή να βιντεοσκοπήσετε τις προφορικές αφηγήσεις και να μελετήσετε προσεκτικά το υλικό που θα προκύψει, λαμβάνοντας υπόψη τις παρακάτω ερωτήσεις: Ποια ταυτότητα προβάλλει ο εκάστοτε αφηγητής με τον λόγο του; Με ποια λόγια το πετυχαίνει; Σχετικά με τις προφορικές αφηγήσεις δείτε και [Έκφραση-Έκθεση Α'λυκείου σ. 236](#).
3. Να συζητήσετε και να καταγράψετε τους λόγους για τους οποίους συχνά στην καθημερινότητά μας δεν μιλάμε στους άλλους. Να παρουσιάσετε τις διαπιστώσεις σας στην ολομέλεια.
4. Να διαβάσετε το παραμύθι *Η κλεμμένη φωνή* στο οποίο ο ήρωας, ένας τραγουδοποιός, χάνει τη φωνή του και μένει αναγκαστικά σιωπηλός.

🔍 ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ,
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Η κλεμμένη φωνή

Μια φορά κι έναν καιρό, σ' ένα μικρό χωριό, σε κάποιο μακρινό βασίλειο, ζούσε ένας τραγουδοποιός. Έφτιαχνε τραγούδια και τα τραγουδούσε. Τα λόγια και οι μελωδίες τους ήταν μοναδικά. Εκείνο, όμως, που δεν είχε όμοιό του ήταν η φωνή του. Ήταν μαγευτική. Όταν τραγουδούσε, κελαηδούσαν μαζί του τα πουλιά, άνθιζαν τα λουλούδια, οι άνθρωποι σηκώνονταν και χόρευαν. Η φήμη του έφτανε ως τα πέρατα του βασιλείου.

Όσπου μια μέρα, μια μάγισσα του έκλεψε τη φωνή. Και ξέρετε γιατί; Επειδή τον ζήλευε. Ήταν τόσο ζηλιάρα, που δεν ήθελε κανείς στον κόσμο να έχει καλύτερη φωνή από τη δική της. Από τότε κλείστηκε στο φτωχικό του. Τα πουλιά δεν κελαηδούσαν πια. Τα λουλούδια μαραίνονταν. Οι κάτοικοι του χωριού έπαψαν να χορεύουν και να γλεντάνε. Ένα πρωί έφτασαν στο χωριό απεσταλμένοι του βασιλιά και ζήτησαν να δουν τον τραγουδοποιό. Τον βρήκαν κλεισμένο να κλαίει με μαύρο δάκρυ. Του είπαν πως ο βασιλιάς είχε δώσει εντολή να παρουσιαστεί μπροστά του στο παλάτι. Θέλοντας και μη τους ακολούθησε.

Δρόμο παίρνουν, δρόμο αφήνουν, έφτασαν στο παλάτι. Μόλις τον αντίκρισε ο βασιλιάς: «Καλωσόρισες!», του λέει. «Από δω οι κόρες μου!» Στα δεξιά του στεκόταν η μια βασιλοπούλα, η μεγαλύτερη: ψηλή, με καστανά μαλλιά και πράσινα μάτια. Στα αριστερά του, η μικρότερη: κοντή, με ξανθά μαλλιά και καταγάλανα μάτια. «Αν τραγουδήσεις στο γάμο της μεγάλης κόρης», συνέχισε ο βασιλιάς, «θα σε κάνω βασιλικό μουσικό.» Λέξη δεν μπορούσε να βγάλει, όμως, ο τραγουδοποιός, αφού δεν είχε πια φωνή. «Θα σου δείξω εγώ, που αρνείσαι να τραγουδήσεις στο γάμο της κόρης μου, φαντασμένε! Πάρτε τον από δω! Κλείστε τον στο μπουντρούμι!», διέταξε ο βασιλιάς. «Σου δίνω τρεις μέρες διορία να το ξανασκεφτείς. Αν δεν τραγουδήσεις στο γάμο της κόρης μου, εκεί μέσα θα σαπίσεις!» Στη στιγμή πετάχτηκαν οι φρουροί, τον πήραν και τον κατέβασαν στο σκοτεινό μπουντρούμι.

Εν τω μεταξύ, η μάγισσα στη σπηλιά της καθόταν στην κουνιστή της πολυθρόνα δίπλα στη φωτιά, χάιδευε τη γάτα της και κοίταζε στο ράφι το βαζάκι, που μέσα είχε κλείσει τη φωνή του τραγουδοποιού. Κάποια στιγμή που αποκοιμήθηκε, η γάτα ξέφυγε με ένα σάλτο από την αγκαλιά της και πήδηξε πάνω στο ράφι. Ένα-ένα άρχισαν να πέφτουν και να σπάνε τα βαζάκια. Ανάμεσά τους και κείνο με τη φωνή του τραγουδοποιού. Η φωνή ξέφυγε κι άρχισε

να αιωρείται. Βγήκε από το σπίτι της μάγισσας, πέρασε κάμπους και βουνά. Τέλος, μπήκε στο σώμα ενός κλέφτη, που ονειρευόταν να βρει τρόπο να κλέψει το παλάτι. Όταν κατάλαβε εκείνος πως απέκτησε τη φωνή του ξακουστού τραγουδοποιού, σκέφτηκε πως ήρθε η ώρα να πετύχει το σκοπό του.

Δρόμο παίρνει, δρόμο αφήνει ο κλέφτης φτάνει στο παλάτι. Εμφανίζεται μπροστά στο βασιλιά και του λέει πως είναι ο τραγουδοποιός. Παραξενεύτηκε ο βασιλιάς. Του ζήτησε να τραγουδήσει. Η φωνή του ήταν πράγματι μαγευτική. Ο βασιλιάς έστειλε να του φέρουν από το μπουντρούμι τον τραγουδοποιό, για να καταλάβει τι συμβαίνει. Τους πέρασε από δοκιμασίες. Πρώτα τους έβαλε να τραγουδήσουν. Ο πραγματικός τραγουδοποιός δεν μπόρεσε, αφού τη φωνή του την είχε κλέψει η μάγισσα. Μετά τους έβαλε να συνθέσουν ένα τραγούδι. Εκεί τα κατάφερε και με το παραπάνω, ενώ ο κλέφτης δεν μπόρεσε. Τους ζήτησε να γράψουν στίχους. Πάλι δεν τα κατάφερε ο κλέφτης. Έτσι φάνηκε πως ήταν απατεώνας. Πήγε να το βάλει στα πόδια να γλιτώσει την τιμωρία, αλλά δεν πρόλαβε. Μπροστά του εμφανίστηκε η μάγισσα που κυνηγούσε τη φωνή του τραγουδοποιού. Του έβγαλε τη φωνή από μέσα του, αλλά, προτού προλάβει να την ξανακλείσει στο βαζάκι, εκείνη της ξέφυγε και χώθηκε στην κουφάλα ενός δέντρου. Έμεινε εκεί για πάντα. Από τότε το τραγούδι των πουλιών που κάθονται να ξεκουραστούν σε κείνο το δέντρο ξεχωρίζει, γιατί παίρνει τη μαγεία της κρυμμένης φωνής του τραγουδοποιού.

Έτσι, ο τραγουδοποιός την έχασε για πάντα τη φωνή του. Ο βασιλιάς, όμως, που κατάλαβε τι είχε συμβεί, κράτησε την υπόσχεσή του και τον έκανε βασιλικό μουσικό. Το ταλέντο, άλλωστε, να συνθέτει πανέμορφα τραγούδια, δεν το είχε χάσει. Μετανιωμένος ο βασιλιάς, που τον είχε φυλακίσει άδικα, του έδωσε και για γυναίκα τη μικρή του κόρη. Και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα. Κι εσείς να ξέρετε: αν κάποτε ακούσετε κάποιο πουλί να κελαηδά μαγευτικά, να είστε σίγουροι πως κάθισε να ξαποστάσει στο δέντρο που βρίσκεται κρυμμένη για πάντα η φωνή του τραγουδοποιού.

Ειρήνη Βασιλοπούλου,
μαθήτρια Α΄τάξης του Καλλιτεχνικού Γυμνασίου Αμπελοκήπων,
περιλαμβάνεται στο «...κι εμείς καλύτερα: 33 «Καλλιτεχνικά» παραμύθια» και στο
<http://www.gymkallampel.gr/flips/kiemeiskalytera/index.html>

5. Να γράψετε ένα δικό σας παραμύθι για τη σιωπή. Το παραμύθι σας μπορεί να αντλεί στοιχεία από το παραμύθι που διαβάσατε, να αποτελεί παραλλαγή του ή να είναι εντελώς διαφορετικό, βλ. και [Έκφραση-Έκθεση Α΄λυκείου, σ. 261](#).

 ΠΑΡΑΜΥΘΙ